

Dosarul nr. 2ra-2384/2019

nr. 2ra-173/2020

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Centru (jud: T. Mereuță)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Pruteanu, O. Cojocaru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pînzari Andrei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pînzari Andrei
împotriva Ecaterinei Stratu cu privire la transmiterea în proprietate a terenurilor în
contul restanței conform contractului de împrumut cu obligarea înregistrării
dreptului de proprietate.

împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2018, Pînzari Andrei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ecaterinei Stratu cu privire la transmiterea în proprietate a terenurilor în
contul restanței conform contractului de împrumut cu obligarea înregistrării
dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 10 decembrie 2016 a
încheiat cu Stratu Ecaterina o recipisă, prin care i-a acordat acesteia un împrumut
în sumă de 10 000 de lei, pe un termen de 2 luni, iar Stratu Ecaterina i-a donat în
contul datoriei bunuri imobile, și anume terenurile cu destinație agricolă cu
numerele cadastrale nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, fiindu-i transmise
titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren în locul sumei datorate.

Reclamantul a susținut că s-a adresat de mai multe ori către pârâtă solicitând
restituirea datoriei, însă Stratu Ecaterina de fiecare dată declara că nu are mijloace
financiare să legalizeze transmiterea terenurilor agricole dar, nu poate restitui nici
datoria.

Pînzari Andrei a solicitat transmiterea terenurilor cu destinație agricolă cu
numerele cadastrale nr. XXXXX, cu S-0,217 ha, nr. XXXXX, cu S-0,426 ha nr.
XXXXX, cu S-0,074 ha, situate în raionul Hîncești, com. Ivanovca, în contul
datoriei conform contractului de împrumut și încasarea sumei de 300 de lei, cu titlu
de cheltuieli de judecată în legătură cu plata taxei de stat și costul serviciilor
juridice cu obligarea Agenției Servicii Publice Hîncești de a înregistra după el,
dreptul de proprietate a terenurilor.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Pînzari Andrei împotriva Ecaterinei Stratu cu privire la transmiterea în proprietate a terenurilor în contul restanței conform contractului de împrumut cu obligarea înregistrării dreptului de proprietate, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 19 februarie 2019, Pînzari Andrei a depus apel și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

Prin decizia din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Pînzari Andrei și s-a menținut hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 208 alin. (1), 214 alin. (1), 316 alin. (2), 290, 871 alin. (1), 872 alin. (3) din Codul Civil (în vigoare la data relevantă speței) și art. 1 al Protocolului Adițional nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, a considerat ca fiind întemeiată hotărârea primei instanțe și emisă conform normelor materiale și procedurale.

Așadar, Colegiul a învederat că depunând prezenta acțiune, reclamantul a invocat că la data de 10 decembrie 2016 a încheiat cu Stratu Ecaterina o recipisă, prin care i-a acordat acesteia un împrumut în sumă de 10 000 de lei, pe un termen de 2 luni, iar Stratu Ecaterina i-a donat în contul datoriei bunuri imobile, și anume terenurile cu destinație agricolă cu numerele cadastrale nr. XXXXX, nr. XXXXX, nr. XXXXX, fiindu-i transmise titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren în locul sumei datorate.

Analizând actele cauzei, materialul probatoriu, Colegiul a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Pînzari Andrei împotriva Ecaterinei Stratu cu privire la transmiterea în proprietate a terenurilor în contul restanței conform contractului de împrumut cu obligarea înregistrării dreptului de proprietate, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul a menționat că conform extrasurilor din Registrul bunurilor imobile și a titlurilor de deținător de teren, acestea sunt înregistrate după Stratu Ecaterina, care potrivit recipisei din 10 decembrie 2016 și înțelegerii verbale dintre părți urmau a fi transmise în proprietatea lui Pînzari Andrei. M

Mai mult, instanța de apel, a indicat că nu a fost probată nici valoarea bunurilor imobile, transmiterea cărora în proprietatea reclamantului se solicită.

Având în vedere cele menționate, Colegiul a concluzionat că, instanța de fond, corect a respins pretenția privind obligarea Agenției Servicii Publice de a înregistra dreptul de proprietate a lui Pînzari Andrei asupra bunurilor imobile, ce aparține cu drept de proprietate lui Stratu Ecaterina, ținând cont de faptul că pretenția de bază a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 noiembrie 2019, Pînzari Andrei a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat și încălcat normele de drept material și procedural ce au dus la soluționarea greșită a cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul în susținerea cererii de recurs a invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copieii deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 22 octombrie 2019 (f.d. 84), dar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 27 noiembrie 2019, este în termen.

La 11 decembrie 2019 în adresa Ecaterinei Stratu a fost expediată copia recursului depus de către Pînzari Andrei, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referințelor, recepționată de intimată la 18 decembrie 2019 (f.d. 97,98).

De către Stratu Ecaterina referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pînzari Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pînzari Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Pînzari Andrei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pînzari Andrei, împotriva deciziei din 17 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat